

ת"פ 63384/03/23 - לבנת וינברג נגד דליה חסארמה

בית משפט השלום באילת

תפ"מ 63384-03-23 וינברג נ' חסארמה
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
תובעת	לבנת וינברג
	ע"י ב"כ עו"ד נוריאל אלמוג
נגד	
נתבעת	דליה חסארמה
	ע"י ב"כ עו"ד יוסף בדש

החלטה

1. לפני בקשה מיום 1.6.2023 לביטול פסק דין לפינוי מושכר מתאריך 22.5.2023 שניתן בהעדר.
2. ברקע הבקשה תביעה מיום 27.3.2023 לפינוי הדירה בת 2 החדרים הנמצאת בסמטת תנינים 505/1 באילת.
3. לטענת התובעת, בעלת הדירה, נחתם עם הנתבעת הסכם מיום 1.12.2021 ולפיו תשכור את הדירה ל-12 חדשים ותשלם 2,400 ש"ח לחודש. תקופת השכירות הסתיימה (בתאריך 30.11.2022) ועוד קודם לכן חדלה התובעת לשלם את דמי השכירות. ביום הגשת התביעה הייתה הנתבעת חייבת לתובעת, לפי כתב התביעה, 9,600 ש"ח. על כן תבעה התובעת את פינויה של הנתבעת.
4. עד מועד הדיון בתאריך 22.5.2023 לא הוגש כתב הגנה (יפוי הכוח הופקד בתאריך 17.4.2023). בתחילה קבלה הנתבעת, בהסכמת התובעת שהסכימה לאורכה של 10 ימים, ארכה להגשתו עד 11.5.2023. לאחר מכן הוגשה בקשה שנחזתה להיות בהסכמה לדחית מועד הדיון ומתן ארכה להגשת כתב הגנה למועד בלתי ידוע שכן הצדדים מנהלים מו"מ ביניהם.
5. מיד לאחר שניתנה החלטתי לדחות הדיון לתאריך 21.6.2023 הודיע ב"כ התובעת כי ההודעה נמסרה בלא שהתבקשה הסכמתו ובקש להקדימו. בתגובה בקש ב"כ הנתבעת וקבל ארכה עד 21.5.2023 להגשת כתב ההגנה. הדיון נקבע למחרת - 22.5.2023, בשעה 14:00.
6. בתאריך 21.5.2023 לא הוגש כתב הגנה בתיק.
7. בתאריך 22.5.2023 הגיש ב"כ הנתבעת בקשה לדחות את הדיון מהנימוק שמרשתו חולה. הבקשה

לדחיית הדין נדחתה מהנימוקים המפורטים בהחלטה.

8. בפועל לא התחיל הדין בשעה היעודה אלא רק בשעה 15:25, בשל דיונים שהיו קבועים בפניי ולא הסתיימו. עוד קודם לכן נכנס ב"כ הנתבעת לאולם ויצא.
9. בתחילת הדין אליו לא התייצבו הנתבעת ובא כוחה מסר ב"כ התובעת כי ב"כ הנתבעת בקש שהוא יודיע לו מתי מתחיל הדין אולם טען בד בבד כי אין טעם להזמין שעה שלא הוגש כתב הגנה בתיק ועל כן בקש שבית המשפט יתן פסק דין. אכן ניתן פסק דין מהנימוקים המפורטים בו.

טענות הנתבעת:

10. היות וב"כ הנתבעת נאלץ לקחת כדור (תרופה) בקש מב"כ התובעת שיודיע לו כשיתחיל הדין. ההודעה בוששה מלהגיע וב"כ הנתבעת הבין מכך שהדין נדחה.
11. ב"כ התובעת הטעה בכך זו הפעם השניה את בית המשפט. בפעם הראשונה עשה זאת כשמסר שההודעה על בקשת הדחיה לא הייתה על דעתו.
12. כתב ההגנה הוגש פעמיים אך נדחה במזכירות.
13. לגופו של ענין, כך טוענת הנתבעת, כתב התביעה מופרך ויש בו הטעיות. הדיירת מתגוררת בדירה 15 שנה ומעולם לא החסירה תשלום. לאחרונה מונה לה אפוטרופוס ששילם במקומה את דמי השכירות. לאחר הפסקת היצוג שילמה הנתבעת שני תשלומים, עד דצמבר 2022.
14. היות והנתבעת הגישה תלונה במשטרה נגד מר לואיס, מיופה כוחה של התובעת, סרב מר לואיס להגיע כדי לקבל את יתר התשלומים.
15. הצדדים הגיעו להסדר כתוב אך משהוגש ההסדר לחתימת הנתבעת היא לא הבינה שמדובר בפניו מידי. הנתבעת אינה יודעת קרוא וכתוב וחייבת לקבל עזרה של גורם מקצועי. היא מעולם לא הזיקה לתובעת ונאלצה לרכוש מזגן על חשבונה ולבצע תיקוני אינסטלציה והדברת מזיקים. היא נטעה עצים שגדלו להפליא.
16. אם כן נוכח הטענה כי היו פניות רבות מצד הנתבעת לביצוע התשלום, יש לתת לנתבעת את יומה בבית המשפט.

טענות התובעת:

17. עד מועד זה לא הוגש כתב ההגנה בתיק. הבקשה לביטול פסק הדין נתמכה בתצהירה של הנתבעת במקום בתצהירו של בא כוחה הגם שהטענות לגבי אי התייצבות לדין והגשת כתב ההגנה נטענו על ידו. הנתבעת לא שילמה דמי שכירות מזה 6 חדשים על אף שחלפו 3 חדשים מאז הוגשה התביעה. עולה מהתנהלותה של הנתבעת שהיא מושכת זמן על אף שהסכם השכירות עמה פקע. כל טענות בא כוחה על הסכמות כביכול אליהן הגיעו הצדדים נדחות.

דין והכרעה:

עמוד 2

18. באשר להסכמות באי כח הצדדים, על אף שמדובר בנושא שבית משפט זה אינו מסומך לדון בו, אציין רק זאת - כי לאחר הגשת הודעת ב"כ התובעת מיום 14.5.2023 בה הודיע כי "הח"מ מעולם לא נתבקש למסור הסכמתו לדחיית מועד הדין" הגיב ב"כ הנתבעת בכך שרשם בעט על גבי הבקשה כי אין לו התנגדות לביטול החלטה. לא ברור איפוא איך דבר זה עולה וצץ מחדש.
19. גם באשר למה שסוכם בין ב"כ הצדדים עובר לדין, אם סוכם, אין בית המשפט מתערב; אך אציין כי בין מועד הדין הקבוע ועד תחילתו חלפה שעה וחצי - זמן שהוא די והותר על מנת ליטול תרופה ולחזור - ולא ניתנה החלטה הדוחה את הדין או מבטלת אותו. על כן שומה היה על ב"כ הנתבעת להתייצב לאחר נטילת התרופה.
20. אין מחלוקת כי הסכם השכירות הסתיים. אין מחלוקת כי דמי השכירות לא שולמו (במאמר מוסגר - מאז חודש מרץ יש לנתבעת כתובת מסודרת לביצוע התשלום: ב"כ התובעת, אך ללא הועיל). אפילו כעת. אין מחלוקת כי לא הוגש כתב הגנה.
21. ב"כ הנתבעת היה אמור = גם לפי גירסתו - לצפות שקרה משהו באריך 22.5.2023 - או שהדין התקיים או שנדחה - ולעקוב. הוא צפה בפרוטוקול הדין בתאריך 23.5.2023. אך הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה לא מיד לאחר הדין, כפי שניתן היה לצפות, אלא רק בחלוף 10 ימים, בתאריך 1.6.2023. דבר זה מחזק את טענת התובעת כי מדובר בניסיון "למשוך זמן".
22. על כן לא מצאתי מקום לבטל החלטתי ופסק הדין יעמוד על כנו. לפני משורת הדין לא אחייב הנתבעת בהוצאות הבקשה.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשפ"ג, 11 יוני 2023, בהעדר הצדדים.